

La ràdio esportiva, un bullici de colors

L'esport ha estat una constant a les emissores de ràdio gironines. Des de programes mítics com el *Sábado deportivo* de Narcís Planas fins a l'actualitat, són moltes les veus que estan presents a la memòria de molts oients. Veus que molts cops van absolutament associades a uns colors, els que cadascú té en l'àmbit esportiu, sobretot a l'hora de parlar de bàsquet i futbol. Els colors de la ràdio esportiva.

Text > JOSEP GUARDIOLA, periodista

Al'hora de parlar de la ràdio esportiva gironina, cal recordar l'enyorat Ernest Mascort. Ell va ser la primera persona que es va dedicar a fer informació, quasi diària, dels diferents esports de la ciutat i de les comarques. Però si es parla de retransmissions en directe, aleshores el protagonisme l'agafa el que va ser el seu deixeble, Narcís Planas.

Planas va agafar el relleu de Mascort per fer la informació diària i per reconvertir-la en el que avui en dia es

coneix com a *programa esportiu*, ja que inicialment amb Mascort eren només ressenyes del que havia passat o havia de passar, però sense entrevistes que ho documentessin. Amb Planas això va canviar i van arribar programes tan mítics com *Sábado deportivo*, *Dominical deportes* o *Última hora deportiva*, tots en cap de setmana. Poc temps després, ja va arribar *Micrófono deportivo*, que era un espai de mitja hora diària amb l'actualitat de tots els esports.

Però, més enllà d'això, Narcís Planas va fer un pas més i amb ell van co-

mençar les retransmissions esportives dels partits del Girona FC, que Planas seguia a tots els camps de la geografia espanyola, en èpoques —cal dir-ho— no gaire lluïdes en l'aspecte esportiu. També es van iniciar retransmissions d'handbol, amb el GEiEG de protagonista, de la volta ciclista a Girona, dels partits d'hoquei i de tot el que puntualment pogués tenir un cert interès.

Planas havia fet el pas de les cròniques de Mascort al periodisme que ja despuntava amb tota l'actualitat, però alhora va tenir l'encert de reunir el primer equip de persones que seguien els partits en directe. Noms que amb el pas dels anys han estat més que destacats, com Jordi Grau, Jordi Xargayó, Jordi Bosch i, ja més tard, Jordi Danés.

Amb les seves veus, i sobretot amb la de Narcís Planas —en aquella època encara en castellà—, els gironins es van acostumar a seguir en directe les incidències de l'esport de la demarcació.

Amb el pas dels anys i amb l'arribada de la UE Figueres a la Segona Divisió A, a finals dels anys vuitanta, també es van fer un espai les retransmissions de la Cadena SER, amb Josep Puigbert i Jaume Serra; les de la COPE, amb Pitu Anaya, o les de Ràdio Costa Brava, amb l'abans esmentat Jordi Xargayó. De fet, alguns d'aquests protagonistes ja havien arrencat les retransmissions de l'equip empordanès a Tercera o a Segona B, tot i que potser no en la mateixa emissora en la qual es van perllongar en els millors anys del

>> Les retransmissions no sempre es podien fer des de cabines ben equipades. Francesc Canet (Ràdio Vilafant) retransmetent un Saragossa B contra la UE Figueres, l'any 2004. (Foto: FONS PARTICULAR FRANCESC CANET)

>> Eduard Solà, Francesc Sánchez Carcassés i Jaume Soler, tres dels periodistes gironins que seguien el Palamós a segona divisió A. (Foto: FONS JOSEP GUARDIOLA)

futbol alt-empordanès. Més tard arribarien diverses temporades de Francesc Canet, ja amb l'equip a Segona B. Pel camí, cal no oblidar les figures de Jordi Satué, Jordi Ariza, Xavi Dunjó i Santi Coll, també durant molts partits al peu del canó.

El mateix va passar, coincidint en el temps, quan el Palamós CF va pujar a Segona A i era seguit per Francesc Sánchez Carcassés, a través de Ràdio Costa Brava, l'única emissora que feia el partit de manera íntegra. Per la seva banda, Eduard Solà era la veu de Catalunya Ràdio, molts cops amagada sota la retransmissió del Barça. Un cop el conjunt baix-empordanès va tornar a caure a Segona B, va ser el moment de protagonisme de Jaume Mullor i Josep Soldado.

A finals dels anys vuitanta, el bàsquet també va irrompre amb força amb l'arribada del Valvi Girona a la lliga ACB, ascens que ja va explicar en directe, des de Ràdio Salt, Josep Guardiola, que després, a través de diverses emissores, seria la veu del bàsquet gironí durant els vint anys que l'equip va ser a l'elit.

La desaparició del club quan ja era Akasvayu Girona va coincidir en el temps amb l'ascens del Girona FC a la Segona Divisió, fita també explicada per Guardiola, que anteriorment ja seguia l'equip a Tercera i Segona B i que ha mantingut les seves retransmissions fins a l'actualitat.

En aquest capítol futbolístic, també cal destacar de nou la veu d'Eduard

Solà, que, en companyia de Xevi Soler, s'ha convertit en la referència de Catalunya Ràdio, tant a Segona A com a Primera Divisió. Tampoc ha faltat en aquesta època daurada del futbol gironí la presència de RAC1, amb Miquel Agut de locutor principal.

Bàsquet a la lliga ACB i futbol, sigui a Primera o a Segona A, han estat la punta de l'iceberg de les retransmissions esportives de la ràdio a les comarques de Girona. Amb tot, caldria no oblidar que moltes emissores locals, de titularitat municipal o no, també han

fet grans esforços per seguir els seus equips respectius, fet que ha donat lloc a una font inesgotable d'esport a través de la ràdio.

Un dels casos més clars i representatius en aquest sentit és el de Ràdio Olot, tradicionalment bolcada a l'esport de la ciutat i la comarca i els darrers anys de manera explícita amb el futbol, l'hoquei i el patinatge, a través d'un equip capitanejat per David Planel·la. Per posar altres exemples, abans de tot això, Jordi Sunyer havia liderat durant algunes campanyes els partits del Guíxols a Ràdio Sant Feliu; Ràdio l'Escala va néixer amb la transmissió d'un partit de futbol; Ràdio Palafrugell s'havia bolcat al seu equip de futbol, i Ràdio Lloret i Ràdio Marina ho havien fet sobretot amb l'hoquei local, amb les veus d'Enric López, Alfons Serrano o Pere Garriga.

Si es busqués una conclusió, caldria dir que les retransmissions esportives han permès que els aficionats s'hagin identificat encara més amb els seus respectius colors. La capacitat de seguiment dels partits, en èpoques en què no era tan habitual com ara veure tota mena de disciplines esportives per televisió, donaven al seguidor, i també al mitjà radiofònic, una comunió absoluta a favor d'uns colors determinats. I les veus que ho feien possible han quedat per sempre en el record col·lectiu.

>> Narcís Planas, al mig, una veu pionera de l'esport a la ràdio gironina. (Foto: FONS JOSEP GUARDIOLA)